

Słoneczna Świątynia (Solar Temple)

Autor tekstu: **Krzysztof Dziubała**

Międzynarodowy Zakon Kawalerów Tradycji Słonecznej

Międzynarodowy Zakon Kawalerów Tradycji Słonecznej był destrukcyjnym, apokaliptycznym kultem, założonym przez Luc'a Jouret w 1984 roku. Przejął on organizację Fundacja Złotej Drogi, prowadzonej przez Joseph'a Di Mambro (1926-1995). Jouret przekonał swoich zwolenników, że w poprzednim życiu był członkiem średniowiecznego, chrześcijańskiego Zakonu Templariuszy. Oraz, że jego córka Emanuelle była „kosmicznym dzieckiem”, a także że poprowadzi członków kultu po śmierci na planetę, która krąży wokół Syriusza. Uważali śmierć za iluzję, bowiem wierzyli, że życie trwa nadal na innych planetach. Grupy Słonecznej Świątyni działały w Australii, Szwajcarii, prowincji Quebec w Kanadzie i w innych państwach.

Ich wierzenia składały się z elementów chrześcijaństwa, zmieszanych z filozofią New Age, homeopatyczną medycyną. Jouret uważał siebie samego za Chrystusa. Miał problemy prawne w Kanadzie i został skazany za nielegalne posiadanie tłumików do broni. Przywództwo sekty uważało, że kult jest prześladowany przez różne rządy. Uważali, że koniec świata jest bardzo bliski, poprzez katastrofę ekologiczną i wierzyli, że odegrają w tym zdarzeniu niemałą rolę. Zdecydowali, że część członków powinna opuścić Ziemię i „*tranzytować się do lepszego świata*”. Rytuały ognia i ogień-żywiół stanowiły ważną część ich przekonań. Wierzyli, że koniec świata nastąpi w wielkim pożarze. Żeby „*tranzytować się do lepszego świata*” musieli więc umrzeć w ogniu.

Na wiele miesięcy przed morderstwami/zbiorowym samobójstwem, istniały pogłoski o oszustwach finansowych wewnątrz Słonecznej Świątyni.

Trzymiesięczne dziecko zostało zabite w październiku 1994 roku w kanadyjskiej siedzibie sekty, poprzez wbicie drewnianego kołka w jego serce. Byli członkowie grupy twierdzą, że Di Mambro kazał zabić niewinne dziecko, ponieważ uważał, że było Anty-Chrystem opisanym w Biblii. Kilka dni potem Di Mambro wraz z 12 uczniami odbył Ostatnią Wieczerzę. Niedługo później masowe samobójstwa i morderstwa wystąpiły w Szwajcarii i w Górach Morin, w pobliżu miasta Montreal, w kanadyjskiej prowincji Quebec. 15 członków wewnętrznego kręgu (zwanym „przebudzonymi”) zabiło się używając trucizny. 30 (zwanym „nieśmiertelnymi”) zostało zabitych kulami i ostrymi narzędziami. 8 innych (nazwanych „zdrajcami”) również zostało zabitych.

16 listopada 1995 roku, blisko zimowego przesilenia, 16 z pozostałych członków grupy, zniknęło ze swoich domów we Francji i Szwajcarii. Czterech z nich zostawiło notatki w których opisywali nadchodzącą zbiorową śmierć i pragnienie „*zobaczenie nowego, lepszego świata*”. 13 dorosłych i 3 dzieci znaleziono potem martwych w odludnym lesie na równinie 'Vergers', w pół-wsch. Francji. 15 listopada 1996 roku śledczy stwierdzili, że przynajmniej czworo z nich nie zginęło z własnej woli (m.in. dzieci). Czwarta osoba, Ute Verona, 34 lata, miała złamaną szczękę, co wskazuje na ślady walki. Większość z ofiar przedawkowała leki nasenne. W czasie procesu lidera Słonecznej Świątyni Michel'a Tabachnik'a, jeden z członków Luc Fontaine zeznał, że dwóch członków — policjant Jean-Pierre Lanchet i architekt Andre Friedli — zastrzelili innych, włącznie z trójką dzieci — w wieku 18 miesięcy, 2 i 4 lat. Następnie rozlali benzynę i spalili ciała. Na końcu strzelili do siebie i skoczyli w płomienie. Pięciu kolejnych dorosłych i trzech nastolatków, próbowało również popełnić zbiorową śmierć w dniu zrównania wiosennego 20 marca 1997 roku, w St. Casimir w prowincji Quebec, w Kanadzie. Próba zawiodła z powodu niedopatrzenia. Dwójka nastolatków i jedna nastolatka przekonały rodziców, że chciały żyć. Pozwolono im odejść. Dorośli wykonali próbę spalenia się w domu — próba powiodła się. Cztery ciała były ułożone w krzyż. Nastolatków odnaleziono pod wpływem narkotyków, przerażonych, ale bezpiecznych w pobliskim budynku.

Członkowie tej grupy religijnej najwyraźniej przywiązywali specjalną wagę do dat zbiorowych śmierci, które odbywały się krótko po zrównaniach i przesileniach dnia z nocą. Policja Quebecu ostrożnie monitorowała pozostałych członków sekty w czasie przesilenia letniego w 1996 roku. Do niczego już jednak nie doszło. Również nic nie wydarzyło się podczas kolejnego zrównania i przesilenia zimowego. Z tego powodu zbiorowe śmierci po kolejnym zrównaniu, wiosną, zaskoczyły władze. 25 kwietnia 1997 roku policja zdecydowała, że nie oskarży trzech nastolatków, którzy przeżyli, o umyślne podpalenie. Mieli wtedy po 13, 14 i 16 lat. Pomimo, że uruchomili procedurę podpalenia znajdowali się jednak pod wpływem środków odurzających i dorosłych członków sekty.

Słoneczna Świątynia istnieje nadal; szacuje się, że posiada około 30 członków w Quebecu i ok. 140-500 w innych częściach świata. Całkiem możliwe, że następne zbiorowe śmierci w Quebec, Szwajcarii czy we Francji są nieuniknione, po kolejnych zrównaniach i przesileniach.

Grupa religijna z elementami rzymskiego katolicyzmu, chrześcijaństwa i New Age. Totalna liczba ofiar przez zabójstwa i zbiorowe śmierci w latach 1995-1997 — 74 osoby.

Krzysztof Dziubała

Zajmuje się religioznawstwem.

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 25-07-2002 Ostatnia zmiana: 06-09-2003)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1408) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1408>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej,

w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl